

Informe: Eleccions U.S.A. - 72

S'han celebrat les eleccions presidencials als Estats Units. Tot el món les ha seguit amb gran espectació, i darrerament el tema no escapava a l'atenció de ningú. Fins i tot en la profana i típicament espanyola «tertúlia de cafè», el motiu de les eleccions nordamericanes era el ninot de goma que tothom feia anar com volia, donant-li al final les formes més capricioses i variades. Que el món viu a remolc de les grans potències, ningú s'atreveix a dubtar-ho. I precisament en una d'aquestes potències, potser la que té un poder efectiu més gran, han sonat les campanades del rellotge constitucional que marca l'hora del començament d'una nova era presidencial (i a la seva ombra, política, econòmica i social), o la continuïtat per quatre únics anys del sistema ja establert. Com diria un Shakespeare dels nostres dies, «Mc Govern o Nixon, aquesta és la qüestió»; doncs si bé és cert que existeixen nou candidats més representants dels seus corresponents partits, entre els quals hi ha el que va fundar en 1968 l'actual governador d'Alabama, Wallace, anomenat «Partit Independent Americà», no és menys cert que l'únic «match» possible per la Casa Blanca és el de Nixon-McGovern, és a dir, republicans contra demòcrates.

A l'astúcia i habilitat d'en Nixon s'han enfrenat els errors i fracassos propagandístics d'en McGovern, deguts potser a la seva inexperiència en l'alta política o al desconeixement real dels sectors marginats del país. Ell basà la seva campanya electoral en la crítica i censura de l'Administració Nixon, mentre aquest es limitava a posar en marxa els punts més reals proposats per aquell (relacions amb l'URSS, obrir un camí cap a Xina, reducció del servei militar, negociacions per la retirada de tropes d'Europa, i el més important de tots, la pau al Viet-Nam). D'aquesta manera li anava prenent un per un, tots els temes de combat de la seva campanya.

Per altra banda, les masses marginades del país, que eren la gran esperança d'en McGovern davant les urnes, varen començar a desconfiar d'aquell home que incloïa en el seu programa de realitzacions tots i cada un dels interessos pels quals tant es lluitava en els sectors minoritaris, principalment obrers, negres, índis, portoriquenys, mexicans, estudiants, etc. McGovern

prometia en els seus discursos i mítings la legalització de les drogues menors, l'amnistia pels desertors del Viet-Nam, el final del servei militar obligatori, la socialització d'importants empreses, la modificació dels impostos, fent pagar als econòmicament forts les quantitats que deixarien d'abonar les classes d'economia feble, la limitació dels guanys en les indústries, etc. Naturalment, els posseïdors de grans empreses i nodrides fortunes, independentment de que la seva postura ideològica fos republicana o democràtica, preferien la continuïtat d'en Nixon a la profunda reestructuració del país que proposava en McGovern. Aquí rau un altre dels grans encerts de la campanya electoral del president: augmentar i exagerar hàbilment aquests punts defensats per l'aspirant demòcrata, conduint-los a conseqüències desastroses. En McGovern s'adonà molt aviat dels fins perseguits pel seu contrincant, però ja molt tard per rectificar errors. Les idees i promeses ja eren llançades a l'aire i tot intent de rectificació se li tornaria contra seu. Efectivament, això succeí. Quan va volguer fer marxa enrera en les seves afirmacions i a les ofertes proposades als sectors marginats i inconformistes —la seva gran esperança—, aquests no dubtaren gens ni mica que estaven davant d'un llengua-llarg que pretenia «a qual-sevol preu» arribar al poder. Des d'aquest moment, en McGovern havia perdut ja les eleccions.

Potser l'hàbil i eficaç joc polític d'en Nixon féu entrebancar a McGovern, o foren potser els seus propis errors de base els que oferiren a en Nixon, en safata d'argent, l'èxit de la seva campanya electoral, o més ben dit, el descreït del seu contrincant demòcrata, que a la fi, conduiria a un mateix resultat: la victòria d'en Nixon, que ve a ser la continuïtat per quatre anys d'un sistema.

En aquests moments, i encara que pugui semblar bastant prematur, la gent es pregunta si hi haurà per 1976 un representant demòcrata amb vertaderes possibilitats d'èxit, davant d'un partit republicà en el qual no es poden barrejar noms, perquè senzillament no existeixen noms amb categoria i vàlua suficients per ocupar la més alta magistratura del país. Però tot el que poguéssim dir ara al respecte, quan encara els diaris i revistes ens parlen de les recents eleccions d'aquest any, serien pures conjectures.

Joaquim Brustenga-Etxauri

Avui volem destacar, en aquesta breu secció, dos castellanismes molt corrents al nostre llenguatge col·loquial. Ens referim a les paraules **mono** i **apariències**.

La primera té diverses accepcions, les quals consignem a continuació.

Així, si ens referim al mamífer quadrúpede utilitzarem els mots **simi**, **bugiot** o **mona**.

Escriuen els nostres clàssics: «Un papagall estava en un arbre ab un corbí i dejús l'arbre hi havia un **simi**...» (Llull)

«En mentre feia adobar la nau, aquell fadrí Rogeró anava per la nau e per l'eixàrcia així com si fos un **bugiot**, molt lleugerament...» (Muntaner)

També podem dir **mico**, paraula que si bé és un castellanisme, ha estat admesa per l'Institut d'Estudis Catalans i figura al Diccionari General de la nostra llengua.

Si volem dir que quelcom és menut i graciós, utilitzarem el mot **bufó**. En certs casos, podem usar els sinònims **bonic**, **xamós**, **joliu**, **galanxó**, etc.

I quan vulguem designar el vestit d'una sola peça amb mànigues i cui-xots com els que se solen posar per a treballar els mecànics, llavors cal emprar un altre nom d'animal: **granota**.

En quant a la segona paraula (**apariències**, en castellà), usarem sempre **aparença**, en singular i **aparences**, en plural.

Deia el nostre Eiximenis: «...tot és passat així com passa l'ombra que fa una poca **aparença**...»

M.

¡Atención

Sres. Automovilistas!

En GARAGE TOMBAS

Encontrará

Planchistería

PRATS

con servicio de
planchistería y pintura

Confíenlos au coche
y quedará satisfecho

EDICIONES • FOLLETOS

PROSPECTOS • CATALOGOS

IMPRESOS EN GENERAL

 STA. EULALIA
INDUSTRIA GRAFICA

San Juan Bosco, s/n.

Teléfono 28

STA. EULALIA DE RONSANA (Barcelona)